Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΦΙΛΙΑΤΩΝ

ΠΑΝΘΕΣΠΡΩΤΙΚΗ ΤΟΠΙΚΗ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΦΙΛΙΑΤΑΙΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
15
ΙΟΥΝΙΟΥ 1962

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΔΗΜ. Η. ΒΟΥΓΙΔΗΣ

Ἀριθμὸς τηλεφώνου 24

Ἔτος Γ'.- Ἀριθ. φύλ. 65

Τιμὴ φύλλου δραχ. 2

Τὸ πικρὸ παράπονο τοῦ τόπου μας

Τοῦ κ. Βασιλείου Ἀγγελάκη

Ἦταν ἕνα ἐξαίσιο γλυκὸ φθινοπωριάτικο πρωϊνὸ, ποὺ μαζὶ μὲ τὸν γραμματικὸν τοῦ χωριοῦ ἐπήραμε τὸ φιδωτὸ ἀνηφορικὸ μονοπάτι, γιὰ νὰ ἐκκλησιαστοῦμε στόν ἀπέραντο ναὸ τῆς φύσεως, γιατὶ ὁ συνοικισμὸς δὲν εἶχε παπᾶ.

Τὰ χρυσάνθεμα καὶ τὰ ἄλλα ὠχρὰ φθινοπωριάτικα λουλούδια ἔστελναν τὴν εὐωδιά τους ὡς λιβανωτὸν στὸν Πλάστη καὶ οἱ πιστοὶ πτερωτοὶ ψάλται τῆς φύσεως ἔψαλλον ὕμνους δοξολογίας.

Μιὰ γλυκύτητα ἁπλωνόταν παντοῦ καὶ τὸ ἐλαφρὸ φθινοπωριάτικο ἀεράκι ἔλουζε τὰ πρόσωπά μας.

Τὸ μονοπάτι ἦτο ἀρκετὰ ἀνηφορικὸ καὶ ἡ πορεία κουραστική.

Κανεὶς ἀπὸ τοὺς δυό μας δὲν μιλοῦσε.

Καθένας μας εἶχε βυθισθῆ σὲ διαφορετικὲς σκέψεις καὶ στοχασμούς, ἀλλὰ καί κάποια ἀόρατη μελαγχολία εἶχε ἁπλωθῆ στὰ πρόσωπά μας.

Κοντεύαμε νὰ φθάσωμε στὴν κορυφή.

Τὴν βαθειὰ σιωπή μας διέκοψαν τὰ κουδουνίσματα ὀλίγων προβάτων, ποὺ ἔβοσκαν ξένοιαστα στὴ μικρὴ πρασινάδα. Καὶ πιὸ πέρα μιὰ σιγαλὴ τρεμουλιαστὴ φωνὴ σὰν τραγούδι, σὰν κλάμα, σὰν μοιρολόγι ἀκούστηκε... Ἕνας ἑβδομηντάρης ἀσπρομάλλης γερο-βοσκὸς ἀκουμπισμένος στὴν ποιμενική του ἀγκλίτσα καὶ ἀγναντεύοντας πέρα τὸν ὁρίζοντα, ἐκεῖ ποὺ φιλεῖ ὁ οὐρανὸς τὴν γῆ, σιγοτραγουδοῦσε :

«Πᾶν τὰ χωριά μωρὴ [Ροῦσα μου
Πᾶν τὰ χωριά μας ρί- [μαξαν»...

Φωνὴ τρεμουλιαστὴ παραπονιάρικη, γεμάτη πόνο καὶ θλίψη. Φωνὴ ποὺ ἔβγαινε ἀπὰ τὰ κατάβαθα τῆς καρδιᾶς του καὶ ἑρμήνευε τὸ πόνο τοῦ τόπου του.

Ἐπλησιάσαμε καὶ ἐχαιρετίσαμε μὲ σεβασμὸ τὸν γέρο ξωμάχο.

— Καλῶς τους, τοὺς λεβέντες μου, καλῶς τὰ παλληκάρια! Εἶναι εὐτύχημα στὸν ρημαγμένο αὐτὸν τόπο, ποὺ χομε ἐσᾶς γιὰ καμάρι καὶ παρηγοριά.

Σᾶς βλέπω μωρὲ παιδιά μου καὶ μοῦ γελοῦν τὰ χείλη μου, μοῦ χαίρεται ἡ καρδιά μου.

Μοῦ φαίνεται πῶς βλέπω τὰ παιδιά μου, πῶς βλέπω τοὺς λεβέντες μου, τὴν μόνη μου ἐλπίδα,

— Μὴν κάνεις ἔτσι γέρο, θαρθοῦνε πάλι τὰ παιδιά. Τὸν παρηγόρησε ὁ γραμματικός.

— Παρηγοριὲς στὸν ἄρρωστο ὡς ποὺ νὰ βγῆ ἡ ψυχή του! Τὶ λὲς μωρὲ Βιγγέλη. Τοῦτο τὸ κακὸ ποὺ ἔπεσε στὸν τόπο μας δὲν εἶχε ξαναγίνει.

Ἔφευγαν καὶ ἄλλα χρόνια οἱ ἄνδρες, ἀλλὰ τὴν ἔλεφταν τὴν ξενητειά. Μὰ τώρα... τώρα μᾶς ἔκλεψε τὰ σπλάχνα μας τὴν μόνη μας ἐλπίδα. Μᾶς ἄφησε σὰν καλαμιὰ ἔρημη στὸν κάμπο ποὺ ἀνεμοδέρνεται μέσα στὴ μπόρα.

Ρήμαξ' ὁ τόπος, ρήμαξαν τὰ σπίτια, ρήμαξαν τὰ χωριά. ρήμαξαν τὰ χωράφια μας καὶ τὸ βιό μας.

Ποῦ ἄλλοτε! Τὰ πλάγια καὶ τὰ βουνὰ ἦταν γεμᾶτα ἀπὸ κοπάδια, σκυλιὰ καὶ τσοπαναραίους, Σοῦ χαίρονταν ἡ καρδιὰ ἀπ' τὴ ζωὴ καὶ τὴν ζωντάνια τοῦ τόπου μας. Καὶ τώρα μείναμε ἐμεῖς, ποὺ ἔχομε ἕνα ποδάρι στὸ μνῆμα, ὡς ἀχνάρια τῆς παληᾶς ἐκείνης ἐποχῆς...

Ἐκοίταξα τὸν γέρο στὰ μάτια καὶ δὲν ἤξερα τὶ νὰ πῶ! Ἔννοιωθα σὰν μαχαιριὰ μέσ' τὴν καρδιά μου τὴν θλῖψι του καὶ δὲν μποροῦσα νὰ τὸν παρηγορήσω.

— Δὲν μᾶς ζῆ ὁ τόπος, Ἐτόλμησε νὰ συμπληρώση ὁ γραμματικός.

Ἡ θολὴ ματιὰ τοῦ γέρου ἄστραψε, τὸ κορμὶ του ὠρθώθηκε.

— Πῶς ἐμεῖς σᾶς θρέψαμε καὶ σᾶς μεγαλώσαμε; Ἢ δὲν ἦταν ἡ ἴδια γῆ; Ὁ τόπος μᾶς σηκώνει ὅλους. Μπορεῖ καὶ πάρα μπορεῖ νὰ μᾶς ζήση. Ἀρκεῖ νὰ ὑπάρχη θέλησις, κατανόησις, ὄρεξι γιὰ δουλειὰ μικρῶν καὶ μεγάλων, ἀρχομένων καὶ ἀρχόντων.

Καὶ ἀκουμπώντας στὴν ἀγκλίτσα του ὁ γρανιτένιος βράχος τῆς ὑπαίθρου ἐπῆρε τὴν κατηφόρα, ἐνῶ ἐφαίνοντο καθαρὰ τ' ἀχνάρια τῆς σκληρῆς καὶ ἐπιμόχθου βιοπάλης στὸ σκελετωμένο σῶμα του...

ΒΑΣ. ΑΓΓΕΛΑΚΗΣ
Δηλ)λος

"Οπως τὸ ἔζησε ἕνας ξενητεμένος

Πάσχα στὴν Πλησίβιτσα

Τοῦ κ. ΓΡΗΓΟΡΗ ΚΑΛΑΜΑ

Γ'. (τελευταῖον)

Αὐγὴ στὴν ἀγορά. Τὸ Κοιν. Συμβούλιο κι' ὅσοι ἀπὸ τοὺς χωριανούς ἔτυχαν ἐκεῖ ἐπήγαιναν μὲ τὰ ὄργανα στὸ Φυλάκειο τοῦ Στρατοῦ ποὺ εἶναι στὴν Πουλιάνα. Τοὺς ἀκολούθησα. Καὶ μόλις ἐφθάσαμε ἄρχισε τὸ πρῶτο γλέντι. Ἡ πρώτη χαρὰ «τιμῆς ἕνεκεν» στὰ στρατευμένα ἀδέλφια μας. Ἔτσι εἶπε ὁ φιλοπρόοδος πρόεδρος τοῦ χωριοῦ μας.

Ὁ λεβέντης ἀνθ)γὸς ἄρχισε τὸ χορὸ μὲ τὸ τσάμικο (Στῆς Λειβαδιᾶς τὴ ρεματιὰ ἀντάμωσα μιὰ λεβεντιά...».

Τὸ γλέντι βάσταξε πέρα ἀπὸ τὸ γιόμα, κάηκε τὸ πελεκούδι ἔδινε τὴν πρέπουσα αἴγλη καὶ ἀξία στὸ χορὸ θυμίζοντας τὰ χρόνια τῆς κλεφτουριᾶς. Μετὰ τὸ γιόμα τὸ γλέντι γίνεται στὴν πλατεῖα τοῦ χωριοῦ. Τὰ κέντρα τῆς ἀγορᾶς εἶναι γιομάτα ἀπὸ τὸν κόσμο. Ὁ πλάτανος καὶ ἡ φλαμουριὰ προφυλάνε στὶς δροσερὲς σκιές τους τὶς ὄμορφες κοπέλλες τοῦ χωριοῦ ποὺ ἡ φήμη τους φθάνει παντοῦ

Τὴν ἔναρξι τοῦ χοροῦ τὴν ἔκανε ὁ λεβέντης πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Πλαισίων Ἀθηνῶν κ. Ἀλ. Ξένος μετὰ τῆς ἐριτίμου κυρίας του Εὐριδίκης, περιστοιχούμενος ἀπὸ τὰ ἐπίλεκτα στελέχη τῆς παροικίας Πλαισίων Ἀθηνῶν μὲ τὸν Γραμματέα τοῦ Συλλόγου κ. Παπακώστα καὶ τὴν κυρία του Μέλπω, τοὺς κ.κ. Ἀχιλλέα Ι. Νίνο, Νικ. Χαϊδούση καὶ τοὺς ἀκολουθοῦσαν ὅλοι οἱ μερακλῆδες χορευτὲς τοῦ χωριοῦ σύροντες τὸν χορὸ τῆς λεβεντιᾶς. Τὸ γλέντι βάσταξε μέχρι τὶς 2 τὸ πρωΐ μὲ ἀπόλυτη ἡσυχία τάξι καὶ μὲ ἀδιάπτωτο κέφι συνήθη βέβαια φαινόμενα στὰ χωριά μας. Τὴν δευτέρα τοῦ Πάσχα τὸ γλέντι ἔγινε στὸ Ἀλῶν τῆς Ἁγιομαρίνας, ἔτσι εἶναι τὸ ἔθιμο τοῦ χωριοῦ. Ἐκεῖ βουΐζουν τὰ βουνὰ καὶ οἱ λαγγαδιὲς. Τὰ ξενητεμένα νειᾶτα τὸ ἔκαψαν κυριολεκτικῶς. Πραγματικὸ ξεφάντωμα. Βασίλεψε ὁ ἥλιος καὶ τὸ γλέντι συνεχίστηκε στὴν πλατεῖα Ἀηνικόλα.

Ἐδῶ ἀγατημένοι ξενητεμένοι καὶ ἀγατημένοι νοσταλγοὶ ἔγινε ἑορτὴ τῶν ἑορτῶν καὶ πανήγυρις πανηγύρεων. Ἀτέλειωτοι οἱ χοροὶ μὲ κέφι αὐθόρμητο. Γλέντι ποὺ «σηκώνει ἀκόμη καὶ παράλυτο»... Ἐδῶ παρευρέθηκε ὁ εἰς ὅλους ἀγαπητός καὶ ἱστορικὸς τοῦ χωριοῦ κ. Γεράσιμος Μίχας μετὰ τῆς οἰκογενείας του. Ἂν καὶ ἀνάπηρος ἀπὸ τὰ πόδια του ὅπως τὸν εἶδα, μοῦ εἶπε:

—Θὰ πάθαινα ταμπλᾶ ἐὰν δὲν ἐρχόμουνα. (Διαμένει μόνιμα εἰς τὴν Κέρκυραν). Σπουδαῖος ἄνθρωπος, γιομᾶτος ἔξυπνο χιοῦμορ καὶ μὲ ἐνθουσίασε ἡ τόσο ποθητὴ γιὰ μένα γνωριμία του. Ἀκουμπισμένος στὸ «Σταυρὸ» μὲ τὴ μηχανὴ στὸ χέρι κινηματογραφοῦσε τὰ γλέντια καὶ τὰ τόσα ὄμορφα καὶ εἰδυλλιακὰ τοπεῖα, μὲ σκοπὸ νὰ σταλοῦν στοὺς συγχωριανοὺς τοῦ ἐξωτερικοῦ γιὰ νὰ μὴν στερηθοῦν κι' αὐτοὶ τῆς χαρᾶς ποὺ συντελεῖται στὸ χωριό μας. Ἐπίσης καὶ ὁ ἐξ Ἀμερικῆς καὶ συγχωριανὸς τὴν καταγωγὴν ἀνεψιὸς τοῦ κ. Μ. Φιλίππη κ. Θανάσης ἀποθανάτισε ὅλα τὰ γλέντια τοῦ χωριοῦ σὲ ταινίες τὶς ὁποίες θὰ μεταφέρη στὴν παροικία τῶν Πλαισίων Ἀμερικῆς γιὰ νὰ χαροῦν κι' αὐτοί.

ΓΡΗΓ. ΚΑΛΑΜΑΣ

Διαθέσεις νέων πιστώσεων εἰς χωρία διὰ τὴν ἐκτέλεσιν πολλῶν ἔργων

Ὡς μᾶς πληροφορεῖ ὁ Νομαρχιακὸς Σύμβουλος κ. Σ. Μπέμπης τὸ Νομοταμεῖον Θεσπρωτίας ἀπεφάσισε τὴν χορήγησιν τῶν κάτωθι πιστώσεων ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ μας:

Ὁδοποιία: Εἰς Φατήριον διὰ διάνοιξιν πρὸς Μαυρονέρι: 20.000 δανειακῶς καὶ 30.000 χαριστικῶς. Κ. Ξέχωρον, ὁδὸς πρὸς Ξέχωρον 10+20 (δηλ. 10.000 δανειακῶς καὶ 10.000 χαριστικῶς, ὅπερ χάριν συντομίας θ' ἀναγράφεται). Κωστάνα, ὁδὸς πρὸς Γλοῦσταν 20+20. Ἀχλαδιὰ πρὸς Ἀετόν 10+10.

Γεωργικά: Ἁγ. Νικολάου, ἠλεκτρικὸν ἀντλιοστάσιον 20+20. Ἁγ. Πάντων ἠλεκτρ. ἀντλιοστάσιον 20+20. Γηρομερίου, διευθέτησις χειμάρρου 5+5. Κ. Ξεχώρου, ἀρδευτικὸν φράγμα Σπτάνης 30+10. Φατήριον, ἠλεκτρικὸν ἀντλιοστάσιον 30—10. Κεραμίτσα, ἀρδευτικὸν Ἀχουρίων 40+20. Παλαμπᾶ, ἀποπεράτωσις ὑδατοδεξαμενῆς 15+15. Ἐξυγιαντικὰ Χαραυγῆς, ἀποπεράτωσις ὑδρεύσεως 25+15. Καλλιθέα, ὕδρευσις 20+20.

ΚΑΙ ΑΛΛΑΙ

Πόβλας, δι' ὕδρευσιν, χαριστικὰ 5.000.

Ἁγ. Νικολάου 10.000 χαριστικὰ δι' ἀποπεράτωσιν κρηνῶν.

Κλακκινολιθαρίου 10+10 διὰ κατασκευὴν κρήνης.

Κωστάνα 10+10 διὰ κατασκευὴν κρήνης.

Παλαιοκκλησίου 10+10 ὁμοίμοιως ὡς ἄνω καὶ

Σίδερης, δι' ἐπισκευὴν κρήνης εἰς Ἐλαίαν 5.000.

Ἐπιτυχία Φιλιαταίου Δικαστικοῦ

Μὲ ἰδιαιτέραν χαρὰν ἐπληροφορήθημεν ὅτι ὁ συμπολίτης μας Εἰρηνοδίκης Πάργης κ Προκόπιος Ματθ. Μάκος ἐπέτυχε ἐκ τῶν πρώτων κατὰ τὸν ἐσχάτως διενεργηθέντα διαγωνισμὸν Παρέδρων Πρωτοδικῶν.

Μετὰ τὴν παρομοίαν ἐπιτυχίαν τοῦ κ. Γ. Σκαρλάτου, ἡ Ἐπαρχία μας ἀπέκτησε δύο Ἀνωτέρους Δικαστικούς.

Ἡ «Φωνὴ» συγχαίρει τὸν φίλον κ. Μάκον εὐχομένη καὶ εἰς ἀνώτερα.

Ὁ ἰατρὸς κ. Γπ. Ἔξαρχος

Ἀφιχθεὶς ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του ὡς Διευθυντὴς Ἀκτινολογικοῦ Ἐργαστηρίου τοῦ Νοσοκομείου Φιλιατῶν ὁ διακεκριμένος συμπατριώτης μας Ἰατρὸς - Ἀκτινολόγος κ. Σπ. Ἔξαρχος.

ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

Ὁ μέγας εὐεργέτης τῆς Πόβλας ὁμογενὴς εἰς Γοῦστερ Ἀμερικῆς κ. ΣΠΥΡΟΣ ΣΤ. ΤΣΙΓΚΟΣ. Ἐν συνεχείᾳ ἄλλων δωρεῶν του διέθεσε τελευταίως 10.000 δολλάρια διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῆς ἐκκλησίας τοῦ χωρίου του καὶ ὡς πρώτην δόσιν. Τὸ Κοινοτικὸν καὶ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον Πόβλας διὰ ψηφισμάτων των ἀνεκήρυξαν τὸν κ. ΣΠ. ΤΣΙΓΚΟΝ, Μέγαν Εὐεργέτην τοῦ χωρίου. Τὸν συνεχιστὴν τῆς Ἠπειρωτικῆς παραδόσεως τῶν Εὐεργετῶν, παραδίδομεν εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῆς Θεσπρωτίας καὶ πρὸς παραδειγματισμόν. Ἡ εὐγνωμοσύνη ὅλων στρέφεται πρὸς τὸ ἐκλεκτὸν τέκνον τῆς Ἐπαρχίας μας, διὰ τὸ ὁποῖον αἰσθανόμεθα τιμὴν καὶ ὑπερηφάνειαν.

Τὰ χωριὰ μας ἐπιλύουν τὰ προβλήματά τους

Η ΧΑΡΑΥΓΗ ΑΠΕΚΤΗΣΕ ΝΕΡΟ

Ἕνα ὄνειρον γίνεται πραγματικότης χάρις εἰς τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κ. Νομάρχου καὶ τῶν παραγόντων τοῦ χωρίου

Τοῦ κ. ΑΠ. ΠΑΝΤΑΖΗ, Κοιν. Συμβούλου

ΧΑΡΑΥΓΗ, Ἰούνιος 1962

Ὅλοι οἱ κάτοικοι τοῦ χωριοῦ, πολλῶν γενεῶν μάλιστα, ζοῦσαν μ' ἕνα ὄνειρον: Νὰ ἀποκτήση ἡ Κοινότης ΝΕΡΟ! Παρ' ὅτι, ὅμως, τόσον ἐπιτακτικὴ ἦτο ἡ ἀνάγκη, διάχυτος ἡ ἐπιθυμία ὅλων, αὐτὸ δὲ —τὸ νερὸ— ἄφθονον καὶ δροσερόν, μᾶς καλοῦσε νὰ τὸ πάρωμεν, ἀπὸ τὰ ὕψη τῆς ἱστορικῆς Βελούνας, οἱ παλαιότεροι οὔτε τὸ εἶχαν διανοηθῆ ἕνα τέτοιο ἔργον, καὶ οἱ νεώτεροι, ὅταν ἔβλεπαν πὼς καὶ ἄλλα χωριά, ποὺ ἐστεροῦντο τοῦ πολυτίμου αὐτοῦ ἀγαθοῦ, τὸ ἀποκτοῦσαν, δὲν τολμοῦσαν, ὅταν χονδρῶς —ἐφ' ὅσον δὲν ἦσαν εἰδικοὶ— ἔβαζαν κάτω τοὺς ἀριθμοὺς — εἰς χιλάδες— διότι ὁ Κοινοτικὸς προϋπολογισμὸς καὶ ἂν «ἐδεσμεύονταν» διὰ πολλὰ χρόνια, δὲν θὰ μποροῦσε νὰ ἀντιμετωπίση καὶ νὰ ἐπιλύση τὸ μέγα αὐτὸ ἔργον.

Σήμερα, ὅμως, ποὺ τὰ μεγάλα ἔργα προόδου καὶ πολιτισμοῦ, ὄχι μόνον τὰ χρηματοδοτεῖ ἡ Κυβέρνησίς μας ἀλλὰ καὶ ἐπαινεῖ καὶ ἐπιβραβεύει πρωτοβουλίας καὶ συλλήψεις, ἦτο δυνατόν.

Δι' αὐτὸ καὶ τὸ ὄνειρον ἔγινε πραγματικότης!

Τοῦ Λύκου ἔχει νερό. Ἀπὸ τὴν Βελοῦνα καὶ ἀπὸ ἀπόστασι 1.800 μέτρων κατεβαίνει τὸ νερὸ στὸ χωριό μας!

Οἱ πρωτεργάτες τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ ἔργου αὐτοῦ, οἱ δύο πρῶτοι ποὺ ἔθεσαν τὶς βάσεις, εἶναι ὁ κ. Κων. Βενέτης, δημ)λος τοῦ χωριοῦ καὶ ὁ κ. Λεων. Πασχάλης, πρώην πρόεδρος τῆς Κοινότητος.

Αὐτοὶ οἱ δύο ἐκίνησαν τὸ ζήτημα, τὸ προέβαλαν εἰς τὶς ὑπηρεσίες καὶ τὸ ὑπεστήριξαν καὶ μάλιστα ἀθόρυβα καὶ χωρὶς διαφημίσεις καὶ τυμπανοκρουσίες.

Ὁ κ. Νομάρχης μας, ποὺ μὲ κατανόησι, στοργὴ καὶ ἐνδιαφέρον ἀκούει τὰ ζητήματα τῶν χωριῶν μας, καὶ μὲ ζῆλο, καὶ ἀποφασιστικότητα ἐπιλαμβάνεται αὐτῶν, ἀμέσως υἱοθέτησε τὸ ζήτημα τῆς Χαραυγῆς καὶ ὡς ἄνθρωπος τῶν ἀμέσων ἐνεργειῶν, ἀνέθεσεν τὴν μελέτην εἰς τοὺς ὑπομηχανικοὺς κ.κ. Κ. Λατσούναν καὶ Κουτσάφτην, οἱ ὁποῖοι μὲ πραγματικὸν ἐνδιαφέρον ἐργάσθηκαν. Τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον καὶ ἡ Ἀδελφότης Λυκιωτῶν, πλαισιούμενα ἀπὸ δυναμικοὺς Λυκιῶτες, μὲ πόνο καὶ ἀγάπη πρὸς τὸ χωριό, δὲν ἐπαναπαύθηκαν, ἀλλὰ παρακολούθησαν τὴν πορεία τοῦ ἔργου καὶ ἐβοήθησαν ὡς τὸ τέλος. Οἱ εἰς Ἀμερικὴν συγχωριανοί μας ἐβοήθησαν καὶ αὐτοί, ὅπως βοηθοῦν κάθε καλὴ προσπάθεια γιὰ τὴ γεννέτειρα.

Οἱ κάτοικοι —ὅλοι οἱ κάτοικοι— τοῦ χωριοῦ, δὲν ἀπολαμβάνουν τ' ἀγαθὰ τοῦ νεροῦ χωρὶς προσφορὰ ἐργασίας: Μετέφεραν τοὺς σωλῆνες, παρὰ τὶς δυσκολίες, τὶς ὁποῖες οὔτε λογάριαζαν, ἀπὸ τὸ αἴσθημα τῆς σημασίας τοῦ ἔργου.

Κατὰ τὸ πλεῖστον, ὅμως ὑλικῶς τὸ ἔργον ἐχρηματοδοτήθη ἀπὸ τὸ Κράτος.

Ὁ πρόεδρος τῆς Κοινότητος κ. Θεολ. Τσεκούρας, πάλιν ἐνεργεῖ δραστήρια καὶ ἀποτελεσματικά, διὰ τὴν ὁλοκλήρωσιν, ἔχοντας τὴν συμπαράστασιν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ βουλευτοῦ κ. Ἀθανασίου καὶ τοῦ τέως βουλευτοῦ συνεπαρχιώτου μας κ. Στράτη Ἀθανασάκου. Ἀκόμη καὶ ὁ κ. Ἔπαρχος Φιλιατῶν ἐβοήθησε. Δηλαδὴ, ἕκαστος στὴν ἁρμοδιότητά του, ἔπραξαν τὸ καθῆκον τους, καὶ ἔχομε νερὸ στὸ χωριό μας, τὸ ὁποῖον στεροῦνταν οἱ κάτοικοι.

Ἀξίζει κάθε ἔπαινος στοὺς πρωτεργάτες καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη μας στοὺς συμπαραστάτες.

***

Περιμένουμε τὰ ἐγκαίνια, γιὰ νὰ τὰ ἐκφράσωμε τὰ αἰσθήματά μας, στὸν κ. Νομάρχη —τὸν ἐργάτη τῆς ἀναδημιουργίας τοῦ Νομοῦ μας— τοὺς βουλευτάς μας, τὸν κ. Ἔπαρχο καὶ τοὺς ὑπομηχανικοὺς κ.κ. Λατσούνα καὶ Κουτσάφτη, καθὼς καὶ στοὺς δυὸ πρωτεργάτες τὸν δάσκαλο καὶ τὸν πρώτην πρόεδρο.

Τώρα ὁ ἐκλεκτὸς Λυκιώτης κ. Π. Ἔξαρχος, μέγαλο επιχειρηματίας στὴ Κομοτινή, μπορεῖ νὰ πραγματοποιήση τὴν ὑπόσχεσι ποὺ ἔδωσε στὸν δάσκαλό μας, καὶ νὰ φκιάση ἕνα συντριβάνι στὸ Σχολεῖο.

Μένει γιὰ τὸ χωριό μας ὁ δρόμος, ἀλλ' εἴμαστε βέβαιοι ὅτι καὶ τὸ ζήτημα αὐτὸ ὁ κ. Νομάρχης καὶ οἱ βουλευταί μας θὰ τὸ λύσουν, γιὰ νὰ γίνη τὸ χωριό μας, ἕνα ἀπὸ τὰ καλύτερα τῆς περιοχῆς μας.

ΑΠΟΣΤΟΛ. ΠΑΝΤΑΖΗΣ
Κοινοτικὸς Σύμβουλος

Ὁ κ.κ. Τίτος στὴν Ἠπειρωτικὴ Πρωτεύουσα

Γράφει ἕνας Φιλιατιώτης

Τὴν προπερασμένη Κυριακή, ποὺ οἱ ἐδῶ Κρῆτες, γιόρταζαν τὴν ἐπέτειο μιᾶς ἔνδοξης σελίδας τῆς πατρίδας τους, τὴ «Μάχη τῆς Κρήτης», ἦταν προσκεκλημένος τους καὶ χοροστάτησε στὴ Δοξολογία, καὶ ὁ συμπατριώτης τους, Μητροπολίτης μας κ.κ. Τίτος.

Ἡ Θεσπρωτικὴ παροικία, εἶναι φυσικὸ, νὰ ἐκκλησιάζεται, σὲ διάφορες ἐκκλησίες ἀλλὰ κείνη τὴν Κυριακὴ βρέθηκε ὁλόκληρη στὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ γιὰ ν' ἀποτίση τιμὴ στοὺς Κρητικοὺς ἥρωες, ἀλλὰ καὶ νὰ δῆ τὸν Μητροπολίτη της, ποὺ πολλὰ μέλη της, γιὰ πρώτη φορὰ, παρακολουθοῦσαν, τὴν πραγματικὰ μεγαλοπρεπῆ τελετουργική Του.

Καὶ ὅλοι, φύγαμε ἀπὸ τὸν Ναό, ἀφοῦ μαζὶ μ' ὅλο τὸ πολυπληθὲς ἐκκλησίασμα τοῦ φιλήσαμε τὴν Δεξιάν Του καὶ πήραμε τὸ Ἀντίδωρο, μὲ ὑπερηφάνεια γιὰ τὸν ἄξιο Δεσπότη μας.

Θαυμάσαμε τὴ Βυζαντινὴ μεγαλοπρέπεια στὸ τελετουργικό Του. Ἀπὸ τὸ Θρόνο ποὺ τὸν κατηύγασε καὶ τὸν ἐδόξασεν ἕνας ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΒΛΑΧΟΣ, καὶ σήμερα τὸν τιμᾶ ὁ ΣΕΡΑΦΕΙΜ, οἱ χιλιάδες Γιαννιῶτες ἄκουσαν τὸν Θεῖον Λόγον, τὸ Κήρυγμά Του :

Βαθυστόχαστος στὰ νοήματα. Καλλιεπὴς στὴν ἔκρασι. Ἀρχιτέκτονας στὴν οἰκοδόμησι τοῦ λόγου. Χειμαρρώδης, πραγματικά. Μελλίρυτος ἀληθινά. Χρηματισμὸς γιὰ νὰ τονίση. Σεμνὴ χειρονομία —κατὰ ἀραιότατα διαστήματα — γιὰ νὰ ὑποδηλώση. Φωτεινὲς συλλήψεις. Ἔξαρσις ὑψηλή. Ὀρθοτόμος.

Ὁ Ἅγιος Τίτος —ἂς μοῦ ἐπιτραπεῖ νὰ τὸ πῶ— ἔχει τὴν Θεία Χάρη τοῦ Λόγου. Τὴν ἐπιφοίτησιν εἰς τὰ διανοήματα. Εἶναι —κατὰ κοινὴν ὁμολογίαν ἐδῶ στὰ Γιάννινα— ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους σύγχρονους ρήτορες τοῦ Ἄμβωνος.

Μιλάει στὴν ψυχὴ τοῦ Χριστιανοῦ. Τὸν καθηλώνει. Τὸν συναρπάζει. Τὸν αἰχμαλωτίζει. Τοῦ θίγει τὶς πλέον εὐαίσθητες χορδές. Τοῦ ἐνσταλάζει ὡς δροσιά, τοῦ Χριστοῦ τὰ Θεῖα Λόγια.

Αὐτὰ θεώρησα χρέος μου νὰ τὰ μεταφέρω μέσω τῆς ἀγαπητῆς μου «Φωνῆς». Εἶχα με ἀκούσει, ἐμεῖς οἱ Θεσπρωτοὶ τῶν Γιαννίνων γιὰ τὸ Δεσπότη μας, γιὰ τὸ ἔργο Του, τὴν προσωπικότητά Του. Τώρα ἔχομε τὶς δικές μας ἀποδείξεις.

Ὅσον ἀφορᾶ γιὰ μᾶς τοὺς 5—10 Γηρομεριᾶτες, ὅταν ἀκούσαμε στὸν Πολυχρονισμό: «Τίτο, τοῦ Σεβασμιωτάτου καὶ Θεοπροβλήτου Μητροπολίτου Παραμυθίας, Φιλιατῶν καὶ Γηρομερίου...», ὁκαθένας μπορεῖ νὰ φανταστῆ τὴ χαρά μας, τὴν ὑπερηφάνειά μας, ἀκόμα νὰ δικαιολογήση καὶ τὰ δάκρυά μας.

ΠΕΤΡ. Κ. ΠΑΣΧΑΛΗΣ
Ἰωάννινα, Ἰούνιος 1962

Ἀφίκετο ὁ κ. Στράτης Ἀθανασάκος

θὰ περιοδεύση χωρία τοῦ Νομοῦ

Τὴν π. Παρασκευὴν ἀφίκετο εἰς τὴν πύλιν μας ἐξ Ἀθηνῶν ὁ τ. Βουλευτὴς Θεσπρωτίας κ. Στράτης Ἀθανασάκος γενόμενος ἐνθουσιωδῶς δεκτὸς ὑπὸ τῶν φίλων του.

Σκοπὸς τῆς ἀφίξεως τοῦ κ. Ἀθανασάκου ἦτο ἵνα παραστῆ εἰς τὰς ἑορτὰς τοῦ Σουλίου καὶ ἐπικοινωνήσει μετὰ τῶν πολιτικῶν του φίλων.

Ὁ κ. Ἀθανασάκος θὰ παραμείνη εἰς Θεσπρωτίαν ἐπὶ 15θήμερον, θὰ ἐπισκεφθῆ δὲ ὅλας τὰς Πρωτευούσας τῶν Ἐπαρχιῶν, καὶ ὅσας Κοινότητας δυνηθῆ ἕνεκα τοῦ χρόνου, εἶχε δὲ μακρὰς συνεργασίας μετὰ τῶν κ. κ. Νομάρχου, Ἐπάρχου, Δ)ντῶν Νομαρχίας, Τεχν. Ὑπηρεσιῶν, Γεωργίας κ.λ.π. ὑπηρεσιακῶν παραγόντων ἐπὶ τῶν ἀπασχολούντων τὸν Νομὸν καὶ τὰς Κοινότητας θεμάτων.

Φιλιατιώτικος γάμος στὴν Ἀθήνα

ΑΘΗΝΑΙ, 29 Μαΐου (τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τὴν 21)5 εἰς τὸν ἐνταῦα Ι. Ναὸν Ζωοδόχου Πηγῆς ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τῆς ὡραίας ἐκ Φανερωμένης δίδος Οὐρανίας Σκουτέρη μετὰ τοῦ Ὑπεν)ργου κ. Χρ. Δ. Τζοβάρα. Παράνυμφος παρέστη ὁ θεῖος τῆς νύμφης κ. Ἐλ. Σιούτης, Ἐκτελεστικὸς Γ.Σ.Ε.Ε. Εἰς τὸν Ι. Ναὸν παρέστησαν ἄνω τῶν 250 προσκεκλημένων ἐν οἷς ἅπαντες οἱ ἐν Ἀθήναις Φανερωμενῖτες.

Μετὰ τὴν στέψιν εἰς τὴν ἐν Ἄνω Ἠλιουπόλει οἰκίαν ἐξοῦ θείου τῆς νύμφης κ. Μάρκου Σκουτέρη, ἐπιχειρηματίου καὶ εὐεργέτου τοῦ Ι. Ναοῦ καὶ Δημ. Σχολείου Φανερωμένης, παρετέθη δεῖπνον καὶ ἐπηκολούθησεν ὁλονύκτιον γλέντι εἰς τὸ ὁποῖον ἐτραγουδήθησαν τὰ τοπικά μας τραγούδια τοῦ γάμου καὶ ἐχορεύθησαν οἱ ἀθάνατοι ἠπειρωτικοὶ χοροί.

Μεταξὺ τῶν πολλῶν παρευρεθέντων σημειοῦμεν τοὺς Αἰδ. Οἰκονόμου Δ. Τζοβάραν, κ. Μαρίαν Σκουτέρη, ὁ κ. Σ. Σκουτέρης, ὁ Ὑπολ) γὸς κ. Ἀ. Τζοβάρας, ὁ κ. Σωτ. Τζοβάρας οἰκογενειακῶς, οἱ κ.κ. Α. Ζούλας, Σαράντης Δόβρας (βιομήχανος), Α. Ξένος, Θ. Γιαννοῦτσος μετὰ τῶν κυριῶν των, ὁ κ. Χρ. Η. Ντοῦρος οἰκογενειακῶς, ἡ δ. Ἐλ. Σεραφίγγου, ὁ κ. Θ. Μέγγουλης μετὰ τῆς μνηστῆς του, οἱ κ.κ. Ντῖνος Σκουτέρης, Ἠλ. Θ. Γκιολέκας, Ἐλ. Γ. Μαντζάρας, Χ. Μήτσης, Σωτ. Σκουτέρης, Θ. Μάνος καὶ πολλοὶ ἄλλοι.

Θ, Θ. ΜΑΝΟΣ

Ἡ «Φωνὴ Φιλιατῶν» ἀπευθύνει στὸ νεόνυμφον ζεῦγος ἐγκαρδίους εὐχάς, εὐχομένη βίον πανευτυχῆ ὡς ἐπίσης στοὺς γονεῖς τούτων καὶ θείαν των κ. Ἀλεξάνδραν Σ. Μέγγουλη.

Ὁ κ. Χρ. Παπασταύρου

Ἀφίκετο, διὰ νὰ πα

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Συλλόγου τῶν ἐν Ἀθήναις Πλαισίων κ. Παπακώστας

Εἰς τὸ μεταπασχαλιάτικο φύλλο μας καὶ στὴν περιγραφὴ τῆς ἀφίξεως τοῦ προεδρείου τοῦ Συλλόγου Πλαισίων Ἀθηνῶν, παραλείψαμεν ἀθελήτως νὰ σημειώσωμε τὴν ἄφιξιν τοῦ Γεν. Γραμματέως τοῦ εἰρημένου Συλλόγου κ. Σπύρου Παπακώστα, μετὰ τῆς ἀξιοτίμου κυρίας του. Προβαίνοντες εἰς τὴν ἐπανόρθωσιν ζητοῦμεν συγγνώμην ἀπὸ τὸν κ. Παπακώσταν διὰ τὴν παράλειψιν καὶ συμπληρωματικῶς ἀναγράφομεν ὅτι τὴν προσφορὰν τῶν χρηματικῶν βοηθημάτων πρὸς τοὺς ἀπόρους Πλαισίου ἔκαμεν ὁ κ. Παπακώστας μετὰ τοῦ κ. Ἀχ. Ι. Νίνου, μέλους τοῦ Δ.Σ., τὰ βιβλία, προσφορὰ τοῦ Συλλόγου, πρὸς τὴν Σχολ. Βιβλιοθήκην, τὸ ψήφισμα διὰ τὸ χρηματ. ἐπαθλον πρὸς τοὺς 3 πρώτους μαθητάς τοῦ Σχολείου, τὰ παρέδωσε ὁ κ. Παπακώστας ἐν δημοσίᾳ τελετῇ ὁμιλήσαντες καταλλήλως παρόντων ὅλων τῶν ἀρχῶν καὶ κατοίκων Πλαισίου, τὰ δὲ 80 δέματα —δῶρα τοῦ Συλλόγου πρὸς τοὺς μαθητὰς τοῦ Σχολείου τὰ διένειμε ἡ κυρία Παπακώστα, τὴν ὁποίαν ὁ Δ)ντὴς τοῦ Σχολείου κ. Τιμ. Βασδέκης ἀπεκάλεσε Καναδικὴν κυρίαν, διότι πράγματι ἦτο ἡ μόνη κυρία κατὰ τὴν ἄνω τελετήν.

Τέλος ὁ κ. Παπακώστας προσεφώνησε τὸν Σεβ. Μητροπολίτην κ.κ. Τίτον καὶ τὸν Δ)τὴν τοῦ 628 Τ.Π. συν)οχὴν κ. Καταφόρ, οἵτινες μέσῳ αὐτοῦ διεβίβασαν τὰς εὐχάς των πρὸς τὸν Σύλλογον Πλαισίου ὅστις δρᾷ κατὰ τρόπον ἀξιοζήλευτον ἐν τῷ Πλαισίῳ τῶν φιλοπατρίδων σκοπῶν του.

ΟΙ ΑΛΒΑΝΟΙ ΠΑΡΕΔΩΣΑΝ ΘΗΡΟΥΣ ΕΚ ΤΣΑΜΑΝΤΑ ΚΑΙ ΑΣΠΡΟΚΛΗΣΙΟΥ

Εἰς τὸ Φυλάκειον Καμαβιᾶς — Πωγωνίου ὑπὸ τῶν Ἀλβανῶν παρεδόθησαν 40 ὄμηροι. Μεταξὺ αὐτῶν εἶναι καὶ οἱ κάτωθι ἐκ τῆς Ἐπαρχίας μας:

Ἐξ Ἀσπροκλησίου: Μάρκος Ζώη, ἐτῶν 60. Σύζυγος, Λαμπρινή, ἐτῶν 63.

Ἐκ Τσαμαντᾶ: Χρ. Στολάκης, ἐτῶν 48. Σύζυγος. Ἀναστασία, ἐτῶν 48. Τέκνα, Νικόλαος, ἐτῶν 19, Παρασκευὴ ἐτῶν 16 καὶ Ἀγγελικὴ 13, Οὐρανία 11, Φώτιος 9 καὶ Ἀλεξάνδρα 6.

Σωκράτης Στολάκης ἐτῶν 26, Σύζυγος Γεωργία ἐτῶν 28. Τέκνα Ἑλένη 1½ ἔτους καὶ Θεόδωρος ἐτῶν 4. Μήτηρ Ἑλένη ἐτῶν 60. ἀδελφὴ Σπυριδούλα ἐτῶν 28.

Χαρίκλεια Πήλιου ἐτῶν 20. Σταυροῦλα 22 καὶ Βασιλικὴ 14.

Φίλιππος Πέσκος ἐτῶν 73. Σύζυγος. Βαρβάρα ἐτῶν 70, υἱὸς Κων. ἐτῶν 25.

Εἰδήσεις καὶ Παρατηρήσεις

Ὁ πρόεδρος Φαρηρίου κ. Θ. Κόντης, μετὰ τοῦ Αἰδ. Ἱερέως κ. Γ. Νικολάου, τῶν δημ)ίλων κ.κ. Καρσαροῦ, Σιούτη τοῦ κοιν. συμβούλου κ. Π. Παταδοπούλου καὶ τοῦ κ. Κοῦκα, ἐπεσκέφθησαν τὸ φυλάκειαν Φαρηρίου προσφέραντες 100 κόκκινα αὐγά, 1 ἀρνί, 5 ὀκ. κρασὶ καὶ συνεώρτασαν μαζὶ μὲ τοὺς ἀκρίτας μας. Τὴν ἐπομένην ὁ πρόεδρος κ. Κόντης μετέβη σὲ φυλάκεια Παλαμπᾶ καὶ προσέφερε ἐξ ἰδίων του κρασὶ καὶ ἀνὰ 1 κυτίον τσιγάρα. Εὖγε των.

—Τὴν Μ. Παρασκευὴν, ὁ κ. Χρ. Παπσιούρας, εἰς θέσιν Λαγομάνδρι — Παλαμπᾶ, ἐφόνευσε μέγαν ἀγριόχοιρον ὃν πρότερον ἐτυφέκισε ὁ κ. Χρ. Σταύρου (Τα βαντζῆς).

—Πολλοὶ ἀγρόται ὑποβάλλουσι τὴν θερμὴν παράκλησιν νὰ ἱδρυθῇ ἕνα συνεργεῖον τῆς ΑΤΕ νὰ διαθέτῃ ζωοτροφὰς καὶ λιπάσματα ἰδίως διὰ τὴν περιοχὴν Μουργκάνας. Καὶ ὡς ἔδρα προσφέρεται τὸ Λειᾶ καὶ οἱ Ἅγιοι Πάντες. Δικαία ἡ ἀπαίτησις των καὶ παρακαλοῦνται οἱ κ.κ. Βουλευταὶ τοῦ Νομοῦ μας νὰ ἐνδιαφερθοῦν πολὺ διὰ τὴν ἵδρυσιν τοῦ προαναφερομένου συνεργείου — πρατηρίου ὅπως εἶναι στὸ Πωγῶνι καὶ ἀλλαχοῦ.

—Ἀπὸ τινος τοὺς κατοίκους Λεπτοκαρυᾶς — Βροσίνης ἐξυπηρετεῖ διὰ τὸ κοῦρσας του ὁ καλὸς καὶ ἄξιος ὁδηγὸς αὐτῆς κ. Στράτης Ἀσπρομμάτης, γαμβρὸς ἐπ' ἀδελφῇ τοῦ φίλου μας ἐμπόρου ἐν Βροσύνῃ κ. Θωμᾶ Ντάβαινου.

—Κε Καστάνια, Δ)ντὰ τῆς Α. Τ.Ε. ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου 1961 ὑτεθέαλε πρὸς ὑμᾶς ὁ ἐκ Κεραμίτσης κ. Ἐλ. Ἔξαρχος αἴτησιν χορηγήσεως δανείου διὰ 4 κυψέλας. Ἐν τῷ μεταξὺ ἔκαμε καὶ ὑπόμνημα ποὺ ἀκόμη δὲν ἔτυχε ὅστω καὶ ἀρνητικῆς ἀπαντήσεως. Τί συμβαίνει;

—Καὶ ἄλλον ἀγριόχοιρον ἐφόνευσε στὴν Πόθια αὐτὴ τὴ φορὰ ἡ γνωστὴ κυνηγετικὴ παρέα Παπσούρα κλπ. Ὁ τυχηρὸς.., φονιᾶς ἦτο ὁ κ. Μιχ. Σωτηρίου, ἔμπορος.

—Τὸ κινηματογραφικὸ συνεργεῖο τοῦ 3167 ΤΕΑ ἐπραγματοποίησε τὸ π. 15θήμερον προβολάς εἰς τὰ κάτωθι χωρία: Παλαιοκαλύβι, Ἄνω Ξέχωρον, Πλαίσιον, Κεστρίνη, Λεπτοκαρυᾶ, Πλακωτή, Κασπρί, Ἀξιέπαινη ἡ πρασπάθεια τοῦ Δ)ποῦ Ταγ)ρχου κ. Φωτ. Κίτσου ποὺ ψυχαγωγεῖ δωρεὰν τοὺς χωρικούς μας.

—Ὁ Δήμαρχος Ἡγουμενίτσης κ. Βασ. Πιτούλης, ἐδώρησε στὸν Ι. Ναὸ τῆς πρωτευούσης τοῦ Νομοῦ μας πολυτελῆ πολυέλαιον ἀξίας 25.000 δρχ. Τοῦ ἀξίζουν παλλὰ εὖγε διὰ τὰ φιλόθρησκα αἰσθήματά του.

—Ἐκ τυπογραφικῆς ἀβλεψίας παρελείφθη ἡ ἀναγραφὴ τῆς ἐκ 50 μάρκων δωρεᾶς τοῦ κ. Βασ. Σκόβρα ἐκ Δ. Γερμανίας διὰ τὸν Ι. Ναὸν Λαμποβίστρης.

—Τὴν 25)5 ἀποπερατώθησαν αἱ ἠλεκτρικαὶ ἐργασίαι τοῦ Νοσοκομειακοῦ Ναοῦ Ἅγιος Κοσμᾶς — Φιλιατῶν.

—Εὐχαρίστως ἐπληροφορήθημεν τὴν ἀποδοχὴν τοῦ διορισμοῦ τοῦ Μαθηματικοῦ Καθηγητοῦ κ. Τουρμούσουγλου εἰς τὸ Γυμνάσιον Φιλιατῶν, συμπληρωθέντων δὲ καὶ τῶν λοιπῶν θέσεων Καθηγητῶν, τὸ Γυμνάσιόν μας θὰ λειτουργήσῃ εὐρύθμως μὲ τὸ νέον σχολ. ἔτος.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Εὐχαριστῶ δημοσίως μὲ ἄπειρον εὐγνωμοσύνην τὸν διαπρεπῆ παθολόγον Ἰατρόν, κ. Β. Διαμάντην, ποὺ χάρις στὴν ἐπιστημονικὴ ἱκανότητά του μοῦ ἔσωσε ἐκ βεβαίου θανάτου τὸν 28ετῆ υἱόν μου Ἀπόστολον Σιούτην πάσχοντα ἐκ μηνιγγίτιδος.

Ὡσαύτως εὐγνωμονῶ τὸν ἰδρυτὴν τοῦ Νοσοκομείου Φιλιατῶν Ἰατρὸν κ. Π. Μπέμπτην ποὺ πρῶτος ἐκ τῶν πρώτων συνέλαβε τὴν ἰδέαν, μετουσιωθεῖσαν εἰς πρᾶξιν καὶ ἱδρύθη τὸ κοσμοσωτήριον Νοσοκομεῖον Φιλιατῶν.

ΚΩΝ. ΧΡ. ΣΙΟΥΤΗΣ
(Βρυσέλλα)

—Εὐχαριστῶ μὲ ἄπειρην εὐγνωμοσύνην τὸν διακεκριμένον Ἰατρὸν εἰς Ἁγίους Πάντας κ. Πετρίδην ὅστις διὰ τῆς ἐπιστημονικῆς του ἱκανότητος ἔσωσε ἐκ βεβαίου θανάτου τὴν γραῖα πεθερά μου Ἀλεξάνδραν Γκαγκορώση.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ Ν. ΓΚΟΓΚΟΡΩΣΗ (Λίμποβον)

—Θεωρῶ καθῆκον μου ἐπιβεβλημένον ὅπως καὶ δημοσίως ἐκφράσω τὰς θερμάς μου εὐχαριστίας πρὸς ἅπαντας τοὺς καθ' οἱονδήποτε τρόπον συμμετασχόντας εἰς τὸ πένθος μου ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ πατρός μου ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΧΡ. ΣΤΟΛΑΚΗ τοὺς μακρὰν εὑρισκομένους συγγενικούς μου καὶ ξένους ὡς καὶ ἐκ τῶν γειτονικῶν Κοινοτήτων Ἀμπελῶνος καὶ Βαβουρίου κατὰ τὴν κηδείαν προσελθόντας. Δὲν παραλείπω νὰ εὐχαριστήσω θερμότατα τοὺς Διευθυντὰς τῶν Θεσπρωτικῶν μας ἐφημερίδων «Θεσπρωτικῶν Νέων», «Φωνῆς Φιλιατῶν», «Θεσπρωτίας», «Πανθεσπρωτικῆς» καὶ «Θεσπρωτικοῦ Ἀγῶνος», οἵτινες διὰ τῶν ἐφημερίδων των μοὶ ἀπηύθυναν τὰ συλλυπητήριά των καὶ ἐξηλήλωσαν τὴν ἐκτίμησίν των ὅσον πρὸς ἡμᾶς τοὺς ἀπογόνους του τόσον καὶ πρὸς τὸν ἐκλιπόντα πατέρα μας, εὐχόμενος εἰς τὸν Ὕψιστον δι' ὅλους ὅπως δοκιμάζωσιν πάντοτε χαρές.

Οἰκον. ΔΗΜ. ΣΤΟΛΑΚΗΣ
Ἐφημέριος Τσαμαντᾶ

—Ἐκπληρῶν ἐπιτεθλημένον καθῆκον μου ἐκφράζω καὶ δημοσίᾳ διὰ τῆς φίλης «Φωνῆς τῶν Φιλιατῶν» τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας μου πρὸς τὸν διακεκριμένον Γυναικολόγον Ἰατρὸν κ. Ἠλίαν Πασχόπουλον διὰ τὸν αἷμον τακετὸν τῆς θυγατρός μου Μαρίνας.

ΗΛΙΑΣ ΝΤΟΥΠΗΣ
(Κοκκινιᾶ)

Ἀπέδανεν ἡ Κική Παπαδάτου

Μετὰ ὀδυνηρὰν ἀσθένειαν ἀπεβίωσεν εἰς Ἀθήνας ἡ εὐγενὴς Γιαννιώτισσα Κική Παπαδάτου, ἐντεταλμένη Σύμβουλος Β. Προνοίας παραιχοῦσα ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας εἰς τὰ ἱδρύματα Β. Προνοίας Θεσπρωτίας. Τὴν κηδείαν της παρηκολούθησεν ἡ Βασίλισσα.

Ἡ «Φωνὴ» συλλυπεῖται τοὺς οἰκείους της καὶ τὸν φίλον ἀδελφόν της διηγήτορα κ. Δημ. Μαλετσίδην.

Ἀτυχήματα

Ὁ κ. Δον. Μέμος ἐκ Γηρομερίου, ἐτῶν 70 ὀλισθήσας ὑπέστη θλᾶσιν τῆς λεκάνης καὶ νοσηλεύεται εἰς τὸ Νοσοκομεῖον.

—Ὁ μικρὸς Θωμᾶς Θεοδ. Σωτηρίου ἐκ Πηγαδουλίων ἐδήχθη ὑπὸ ὀχιᾶς καὶ διεκομισθεὶς ἐγκαίρως εἰς Νοσοκομεῖον, εὑρίσκεται ἐκτὸς κινδύνου.

Ὀδοντίατρος εἰς Ἡγουμενίτσαν

Ἀφίκετο καὶ ἐγκατεστάθη μονίμως ἐν Ἡγουμενίτσῃ ἱδρύσασα σύγχρονον Ὀδοντιατρεῖον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Γρ. Κάτσιου, παραπλεύρως ΚΤΕΛ, ἡ διπλωματοῦχος Ὀδοντίατρος κ. Γιῶτα Λαμπροπούλου — Κωνσταντοπούλου.

Ὁ κ. Γ. Μπάρδας

Μετὰ τετράμηνον εἰς Ἀθήνας ἀπρυσίαν του ἐπέστρεψεν εἰς Ἰωάννινα καὶ ἐπανέλαβε τὰς ἐργασίας τοῦ Γραφείου του ὁ σεβαστός μας φίλος δικηγόρος κ. Γ. Μπάρδας, τ. Βουλευτής.

Ὁ κ. Στ. Πανούρης

Ἀφίκετο εἰς Ἰωάννινα ἔνθα θὰ παραμείνῃ ἐπὶ 10ήμερον ὁ φίλος δικηγόρος, κ. Στ. Πανούρης, πολιτευτὴς Ἰωαννίνων γενόμενος ἔνθουσιωδῶς δεκτὸς ὑπὸ τῶν πολιτικῶν του φίλων.

Ἀστυνόμος Πλαταργιᾶς

Τοποθετηθεὶς ἀνέλιβε ὡς Ἀστυνόμος Πλαταργιᾶς ὁ ἐκ Ραβενῆς συμπατριώτης καὶ φίλος κ. Πέτρος Ι. Στάθης.

Μικραὶ ἀγγελίαι

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ εἰς θέσιν «Ζαβαλιάτι» Φιλιατῶν διὰ ἀνοιξιάτικην περίοδον 70 στρέμματα λειβάδι διὰ χόρτο καὶ εἰς Κάμπον Λιόψης 9 στρέμ. Πληροφορίαι: κ. Θωμ. Ράγκον. Ἡγουμενίτσαν.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΖΩΗ

ΑΦΙΞΕΙΣ

—Ἀφίκοντο εἰς Πλαίσιον ἐξ Ἀμερικῆς οἱ Νικ. Γιαννούτσος, μετὰ μακρὰν ἀπουσίαν, συνοδευόμενος ἐξ Ἰωαννίνων ὑπὸ τοῦ κ. Ἰωάν. Γιαννούτσου, ἐμπόρου.

—Ἐξ Ἀθηνῶν ὁ κ. Μ. Μακατσώρης.

Ἀφίκοντο ἐξ Ἀθηνῶν ἡ κ. Κων)νιὰ Φεῖδη καὶ οἱ κ.κ. Γ. Παταϊωάννου, Φοινικιώτης ὑπάλληλος Ἐθν. Τραπέζης, Σωκράτης Ε. Σιούτης ἐφ. ἀνθ)ηγὸς, τελειόφοιτος Ἀνωτ. Βιομηχ. Σχολῆς, Γ. Κάτσης ἢ Ἀγγελόπουλος, ὁ λοχίας κ. Χαρ. Σ. Ντοῦρος καὶ ὁ κ. Εὐάγγ. Βάγγος.

—Ἐκ Κερκύρας ἡ ἐρίμιος κ. Διαμαντοῦλα Στ. Καλιαρέκου (Πρωτοῦκου), οἱ κ.κ. Μᾶρκος Τσάρες καὶ Ἀλ. Κύμανός συντα ξιοῦχος δημ)λος.

—Ἐκ Μακεδονίας οἱ κ.κ. Χρ. Κούμπουλης καὶ Βασ. Γρ. Σοκολάκης μετὰ τῆς κυρίας του.

—Ἐξ Ἀμαλιάδος, ὁ δεροματέμπορος κ. Κ. Βαρβαρίγος, γαμβρὸς ἐπ' ἀδελφῇ τῶν ἐκεῖ μεγαλεμπόρων κ.κ. ἀ)φῶν Ρουμπέτη.

—Ἐκ Πειραιῶς ὁ ἠλεκτρολόγος κ. Σπῦρος Θ. Στρουγγάρης μετὰ τῆς ἀδελφῆς του δ. Εἰρήνης.

—Ἐπανέκαμψαν ἐξ Ἀθηνῶν οἱ κ.κ. Εὐάγγελος Μάνης καὶ Γ. Μάνδος.

—Ἐκ Καλαμάτας ὁ κ. Κώστας Σιάμος.

—Ἐκ Δυτ. Γερμανίας οἱ κ.κ. Ἰω. Μαρκατσέλης μετὰ τῆς κυρίας του, Παντ. Λ. Γκρέμος μετὰ τῆς μνηστῆς του δ. Ὀλυμπίας Μπριάζου, Χρ. Παν. Ζιάκας, Ἠλίας Θ. Κατσάρης καὶ Διον. Δένης.

—Ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν ὁ πρόεδρος συν)ιχων Ἀφτεργατῶν κ. Λ. Μήτσικας.

ΧΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

Ἀνεχώρησαν δι' Ἀθήνας ἡ κ. Εὐτέρπη Ι. Μήτση καὶ οἱ κ.κ. Λεων. Παπαδόπουλος ἐκ Σίδερης, Πέτρος Ι. Λιάρος καὶ Ἰω. Πούλος (ταχυδρομικός).

—Διὰ Πειραιᾶ ὁ ἐμπορικὸς ἀντιπρόσωπος κ. Κων. Λιάτης.

—Διὰ Λουτράκι ὁ κ. Πέτρος Κοτσώνης, χάριν ὑγείας.

—Δι' Ἰωάννινα ὁ ἔμπορος τῶν ὑφασμῶν Μακεδονικῶν ὑφαντῶν κ. Τάκης Κυκίνης.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ὁ φίλος διηγήτορας ἐν Ἡγουμενίτσῃ κ. Κων. Οἰκονόμου, ἐγένετο πατέρας χαριτωμένου ἀγοριοῦ.

—Αἱ κυρίαι Ἐλευθερία Γρ. Μάλλιου (αὐτοκινητιστοῦ—Ἅγ. Πάντες), Ἀνθούλα Σωτ. Τσιάδου (ἐφ. ἀξιωματικοῦ — Βορτάτια) Χρυσίνα Λαζ. Καλιαμούρη (Κεστρίνη), Κατίνα Νικ. Χήτα (Γλυκῆ), Θεοδ. Λ. Κάτσαρου (Φιλιάτες) Ἀρετὴ Στ. Ἐξάρχου (Βορτάτιαι) Μαρία Β. Ἀναστασίου (Πλαταριᾶ), Ἰωμήνη Θεοδ. Μπομπολῆ (Σαγιάδα), Βασιλικὴ Θ. Κόντη (Φατῆρι) ἀπέκτησαν ἀγοράκια.

—Αἱ κυρίαι Ἀρετὴ Χρ. Μπότσικου (Τσαμαντᾶ) Μαρίνα Π. Τσόη (Κοκκινιᾶ), Εὐτυχία Στ. Δάγγαρη (Σίδερη), Κατίνα Γ. Τσέκα (Φιλιάτες) Ἐλευθερία Ἀν. Καραχίτσου, Σταυροῦλα Σπ. Τζώρτζη (Παραπόταμος), Βαρβάρα Φωτ. Παπᾶ (Βρυσέλλα, ἀπέκτησαν κοριτσάκια.

Ἡ «Φωνὴ» εὔχεται νὰ ζήσουν τὰ νεογέννητα.

ΓΑΜΟΙ

Ἡ διὰ στενῶν προσεγημάτων πεπροικισμένη κόρη τοῦ ἐπιλέκτου φίλου μας κ. Βασ. Κέσκου, Δ)ντοῦ Οἰκοπ. Θηλέων Σερρῶν δ. Ἀθηνᾶ καὶ ὁ ἐν Ἀθήναις ἔμπορος κ. Δημ. Μωϋσιάδης, ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των εἰς Ἀθήνας.

—Ἐτελέσθησαν στὰ Γιάννινα οἱ γάμοι τοῦ φίλου ἐμπόρου ἐν Μυτιλήνῃ κ. Παύλου Πέγκα, ἐκ Πλαισίου, μετὰ τῆς θελκτικῆς δ. Παναγιάς Θεοδ. Κοβάτσου (λοχαγοῦ).

Εἰς ἀμφότερα τὰ φιλικὰ ζεύγη ἡ «Φωνὴ» ἀπευθύνει θερμὰ συγχαρητήρια καὶ εὔχεται βίον εὐτυχῆ.

—Ὁμοίως ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τῶν κ.κ. Θ. Ν. Παπαθανασίου (Μαλούνιον) μετὰ τῆς δ. Ἑλένης Δ. Κόκκινου (Ραβενῆ), Μιχ. Θ. Κώστα (Κεστρίνη) δ. Εὐγενία Μ. Κολιούση (Παραμυθιά), Κων Θ. Τσέπση (Χαραυγὴ) δ. Ἐλευθερίας Α. Μάντζα (Παλαιοχώριον), Δημ. Λεων. Παππᾶ καὶ δ. Εὐαγγελίας Γ. Ντίνου (Κοκκινιᾶ).

Νὰ ζήσουν εὐτυχεῖς.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Τὸν δραστήριο πρόεδρό μας κ. Νικολ. Η. Τσώνην, ποὺ ὅπως διαβάσαμε στὴν «Φωνὴ» ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του ἀπαπερατώθηκε ὁ Ναὸς τοῦ Ἁγ. Κωνσταντίνου καὶ ἔγινε μεγάλο πανηγύρι, συγχαίρομε ἐγκάρδια καὶ εὐχόμεθα ἵνα ἐπὶ τῆς προεδρείας του κατασκευάσῃ καὶ τὸν Ἁγ. Δημήτρη Ξεχώρου.

Κ. Γ. ΤΣΙΤΟΣ — Γ. ΓΚΑΡΩΝΗΣ (Δ. Γερμανία)

—Στὸν ἀγαπ. κουνιάδον μας καὶ ἀδελφὸν Μιχάλη Σπεργιόπουλο μνηστευθέντα μετὰ τῆς δ. Ὄλγας Φωτ. Ντούρου (θυγατρὸς τοῦ Ἱερέως) στέλλομεν θερμὰς εὐχὰς καὶ γρήγορα τὰ στέφανα.

Οἰκογ.: ΝΙΚ. ΓΡΑΒΑ (Τρικόρυφον), ΕΛΕΤΘ. ΚΑΙΣΑΡΗ (Ἐλευσίνα) ΝΙΚ. ΣΤΕΡΓΙΟΠΟΥΛΟΣ (Διόνυσος — Ἀθῆναι), «Η ΦΩΝΗ».

—Στὸ φίλο καὶ ἐκλεκτό μου συνάδελφο κ. Χρ. Τζοβάρα τελέσαντα τοὺς γάμους του μετὰ τῆς δ. Οὐρανίας Σκουτέρη συγχαίρων εὔχομαι βίον εὐτυχῆ καὶ ἀνθάσταρτον.

ΚΩΝ. ΑΘΑΝΑΣΟΥΛΑΣ

—Ἀποστέλλω θερμὰς εὐχὰς εἰς τὸν κ. Ἀθαν. Ζιάκαν (Παλαμπᾶ) διὰ τοὺς γάμους τῆς κόρης του καὶ εἰς τὴν κοιμπάραν Χρυσοῦλα Ι. Βρακᾶ, εὔχομαι καὶ μὲ «λάδι», στὸν ἐξάδελφό μου κ. Χρ. Βρακᾶ καὶ φίλο μου κ. Α. Τζερεμὲ διὰ τοὺς γάμους τῶν παιδιῶν των καὶ τέλος στὸν συμπέθερό μου κ. Στ. Παν. Βρακᾶ καὶ Σωτ. Γιόγιακα νὰ τοὺς προκόψῃ ἡ κόρη των.

ΗΛΙΑΣ ΚΟΤΦΑΛΗΣ
(Δυτ. Γερμανία)

—Τοὺς φιλτάτους μου δημοδιδασκάλους κ.κ. Χρ. Τσέρην καὶ Κων. Ἔξαρχον ἀπὸ τὸ Βλαχῶρι (γαμβρὸ τοῦ Κοινοτάρχη Ραβενῆς κ. Ι. Μπερέκου) ἐπὶ τῷ διορισμῷ των, συγχαίρω ἐγκάρδια, εὐχόμενος ἀρίστην σταδιοδρομίαν.

Γ.Σ. ΡΟΥΜΠΗΣ
(Δ. Γερμανία)

ΣΤΑΛΑΠΗΤΗΡΙΑ

Τοὺς φιλτάτους μου συγχωριανοὺς καὶ φίλους ἀδελφοὺς Β. Σόρογκα δι ἀτὸν θάνατον τοῦ πατέρα των, συλλυποῦμαι θερμῶς.

ΧΡ. ΣΤΑΜΟΥΛΗΣ
(Φωτορεπόρτερ Μουργκάνας)

—Βαθυτάτη ὑπῆρξε ἡ λύπη διὰ τὸν πρόωρο θάνατο τοῦ συνομηλίκου καὶ συγχωριανοῦ Παναγιώτη Β. Μίγκου, ἐκ Κ. Ξεχώρου. Διὰ τῆς φίλης «Φωνῆς» διαβιβάζω πρὸς τοὺς γονεῖς καὶ συγγενεῖς του, τὰ ὀλόθερμα συλλυπητήριά μου.

Γ. Ε. ΚΑΡΩΝΗΣ
(Δυτ. Γερμανία)

—Τοὺς χαροκαμένους γονεῖς τοῦ εὐρόντος φρικτὸν θάνατον στὴ Δ. Γερμανία ἀγαπητοῦ μου ἐξαδέλφου Παναγ. Β. Μίγκου συλλυποῦμαι θερμῶς.

Ὁμοίως συλλυποῦμαι τὸν κ. Θύμιον Μίγκο διὰ τὸν ἀδόκητο θάνατο τῆς κόρης του.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΜΠΟΤΛΗΣ
(Δυτ. Γερμανία)

—Τὸν ἀγαπητὸν κ. Βασίλη Χρ. Μίγκο, τὴ σύζυγό του Οὐρανία καὶ τὰ παιδιά του συλλυποῦμαι ἐκ βάθους καρδίας διὰ τὸν τραγικὸ θάνατο τοῦ λατρευτοῦ των υἱοῦ καὶ ἀδελφοῦ Παναγ. Β. Μίγκου, στὴ Δ. Γερμανία.

ΘΕΟΛ. ΚΟΥΜΠΟΤΛΗΣ
(Δυτ. Γερμανία)

—Ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς Εὐτυχίας Κούμπουλη συλλυποῦμαι θερμῶς τὸν πατέρα της συνάδελφό μου κ. Θύμιον Μίγκον, ὡς καὶ τὸν ἀδελφόν της κ. Γιῶργον (Ἀυστραλίαν).

Θ. Γ. ΝΤΟΥΤΣΗΣ
(Δυτ. Γερμανία)

—Ἀπέθανε στὸ Λίμποβο καὶ ἐτάφη ἐν συρροῇ πλήθους Λιμποβιτῶν καὶ ἐκ τῶν πέριξ χωρίων ὁ συμπαθέστατος σ' ὅλους κουμπάρος καὶ φίλος μας Γρηγόριος Σοκολάκης, ἐτῶν 54, συνταξιοῦχος ΤΕΒΕ.

—Ἦτο ἕνας ἀδαμάντινος χαρακτῆρας καὶ ἐξετιμᾶτο ἀπ' ὅλους διὰ τὰ ψυχικά του χαρίσματα.

Στὴν χήρα σύζυγό του καὶ στὸ γυιό του κ. Βασίλην εἰς Ροδολεῖβος — Σερρῶν διαβιβάζομεν ἐγκάρδια συλλυπητήρια.

ΑΝΔΡ. & ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΚΑΤΣΑΜΠΟΤΚΑ — ΣΤΑΤΡΟΤΑΛ ΓΚΟΓΚΟΡΩΣΗ (ΒΕΡΝΑΟΥ Δ. ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ) «Η ΦΩΝΗ».

—Τοὺς ἀγαπ. ἀδελφὸν καὶ ἀνεψιούς μας κ.κ. Θύμιον, Γιῶργον καὶ Γρηγόρην ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς λατρευτῆς μας Εὐγενίας Κούμπουλη, συλλυπούμεθα ἀδελφικῶς.

ΝΙΚ. ΓΡΑΒΑΣ (Τρικόρυφον)
ΜΗΝΑΣ ΚΟΤΜΠΟΤΛΗΣ (Δ. Γερμανία)

—Συλλυποῦμαι θερμῶς τὴν χήρα σύζυγό του, τέκνα, γονεῖς καὶ ἀδελφὸν τοῦ ἀποθανόντος προώρως ἀνεκτιμήτου φίλου μου Στεφάνου Μηνᾶ Ζώη ἢ Ζήση ὡς ἐπίσης καὶ τὴν χήρα σύζυγο, τέκνα καὶ ἀδελφὰς τοῦ ἀποθανόντος συμπεθέρου μου Διονυσίου Γκασιάλη.

ΗΛΙΑΣ ΚΟΤΦΑΛΗΣ
(Δυτ. Γερμανία)

—Συλλυποῦμαι θερμῶς τὸν σεβ. φίλο μου κ. Βασ. Μικρούλη Δ)ντὴ Ταμείου Φιλιατῶν ὡς καὶ τ' ἀδέλφια του διὰ τὸν θάνατον τῆς μητέρας του Φωτεινῆς. Ὁμοίως τὸν κ. καὶ κ. Νικ. Παπαδοπούλου (Ἀχ. Βαβουρίου) διὰ τὸ δεύτερο κτύπημα ποὺ τοὺς βρῆκε διὰ τὴν κόρη των Ἑλένην. Ἐπίσης τὸν καλό μου γείτονα κ. Γρ. Μαλάμη γιὰ τὸ θάνατο τῆς χρυσῆς γειτονισσάς μου — συζύγου του Μηλιᾶς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Σ. ΡΟΥΜΠΗΣ
(Δυτ. Γερμανία)

ΘΑΝΑΤΟΙ

Τετάρτη ἐντὸς 20ημέρου κηδεία ἀπὸ γειτονικὸ καὶ γραφικὸ Φοινίκι. Ἀπέθανε στὴν Ἀθήνα ὁ συμπαθέστατος σ' ὅλους Βαγγέλης Ἀθ. Μπολόφης ἐτῶν 38, ὅπου ἡ σορός του διεκομίσθη στὴ γενέτειρά του ποὺ τόσον ἀγαποῦσε. Ἡ ὀδύνη ἦτο καθολικὴ διότι ὁ ἄτυχος Βαγγέλης κυριολεκτικῶς ἐλατρεύετο διὰ τὸ ἦθος καὶ τὰ ψυχικά χαρίσματα ποὺ τὸν περιεκοσμοῦσαν. Ἡ κηδεία του ἐγένετο σεμνὴ καὶ τῇ συμμετοχῇ ὅλου τοῦ χωρίου καὶ ἐκ τῶν πέριξ χωρίων ὡς καὶ ἑκατοντάδος καὶ πλέον Φιλιατιωτῶν φίλων τοῦ θείου του κ. Γ. Μπολόφη ἐμπόρου.

Τὸν νεκρὸν ἀπεχαιρέτησαν εἰς τὸν Ι. Ναὸν διὰ συγκινητικῶν ἐκφράσεων οἱ κ.κ. Στ. Χ. Στράτης καὶ Ἠλ. Πέτρου.

Ἡ «Φωνὴ» συλλυπεῖται ἐκ βαθέων τὴν σκληρῶς πληγεῖσαν σύζυγόν του κ. Μαίρην, μητέρα καὶ ἀδελφούς καὶ τὸν πονεμένον θεῖον του ἡμέτερον ἐξάδελφον κ. Γ. Μπολόφην, ὅστις διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ Βαγγέλη, τὸν συνάδευσε πρὸ ὁμήνου εἰς τὸ Λονδῖνον, εὕρεται εἰς τὸν μεταστάντα αἰνία του ἡ μνήμη.

—Ἀπέθανε στὸ Παρίσι ἔνθα ἦτο ἄρωστα ἐγκατεστημένος ὁ ἐκ Σαγιάδος Γεώργιος Σκανδαλέτος, τῆς σορροῦ του μεταφερθείσης εἰς Κέρκυραν ἔνθα καὶ ἐνταφιάσθη εἰς τὸν οἰκογενειακόν του τάφον. Ὁ ἀείμνηστος, εὐφυής, αὐτοδημιούργητος, ἀνήσυχη φυσιογνωμία ἐδημιούργησε ἐργοστάσιον καὶ τὰ προϊόντα του ἐξήγοντο ἐκτὸς τῆς Γαλλίας. Στὸ Παρίσι ἐξετιμᾶτο ἀπὸ τὴν ἐκεῖ ἑλληνικὴν παροικίαν. Ἤγαπα τὸ χωριό του ἀφάνταστα καὶ μεταπολεμικῶς τὸ ἐπεσκέφθη τρίς.

Ἡ διεύθυνσις τῆς «Φωνῆς» ἔχουσα συγγενικοὺς δεσμοὺς μετὰ τοῦ ἀειμνήστου, συλλυπεῖται τὴν σύζυγον, τέκνα καὶ ἀδελφάς του καὶ εὔχεται τῷ μεταστάντι γαῖαν ἐλαφράν.

—Ἀπέθανε εἰς ἡλικίαν 74 ἐτῶν στὴν πόλι μας ἡ ἐκ Τσαμαντ